

VIHURILAINEN

Kuva: Johanna Mäenalusta

Hei Vihurilainen!

Kädessäsi, tai todennäköisesti ruudulla edessäsi, on Vihurin ensimmäinen säännöllisesti ilmestyvä jäsenlehti. Mitä tuo säännöllisyys sitten tarkoittaa, jätetään tulevaisuuden näytettäväksi, onko se kerran vuodessa vai kerran kuussa, tai ehkä jotain siltä väliltä.

Kevät ja alkukesä ovat hellineet melojia nopeasti lämminneillä vesillä ja upean aurinkoisilla päivillä. Moni on varmaan jo päässyt aloittamaan melontakautensa hyvissä ajoin toukokuussa. Toivottavasti säät jatkuvat sopivan vaihtelevina myös jatkossa, että kaikille löytyy sopivasti tyyniä järvenselkiä auringonlaskussa, vauhdikkaita aallokkoja, kuohuvia koskia tai myötätuulta kilpailuissa.

Vihuri on hyvin monipuolinen melontaseura, jossa jokaiselle varmasti löytyy omien mieltymysten mukaista melontaa niin rauhallisilla retkillä, koskessa, kanoottipoolossa tai kilpailuissa. Tämä tiedotuslehtinen toivottavasti auttaa osaltaan juuri Sinua löytämään Vihurista itseäsi kiinnostavat tavat harrastaa ja osallistua toimintaan. Tai ainakin se esittelee muutaman kasvon joilta voi kysyä lisää vajalla tai vesillä.

Reippaita melanvetoja kaikille!

Marko

tiedotusvastaava

Vihurin Johtokunta

Maaliskuun vuosikokouksessa valittiin seuralle johtokunta jäsenistöä palvelemaan. Tänä vuonna tässä palvelutehtävässä toimivat:

Minna Kantsila, puheenjohtaja

Olen kilpahenkinen retkimelvoja. Aloitin melonnan runsas 15 vuotta sitten, kun kävin Vihurin alkeiskurssin, mutta liityin seuraan vasta muutama vuosi myöhemmin. Melontakilometrejä on takana tuhansia ja monta hienoa paikkaa on tullut nähtyä sekä Suomessa että ulkomailla, joista yksi hienommista kokemuksista ehdottomasti Grönlanti muutama viikko sitten. Tänä kesänä on vuorossa myös hieman pidempikin melontamatka Itä-Suomessa, Vuoksennauha, jonne voivat lähteä mukaan muutkin vihurilaiset.

Melonnan lisäksi olen ollut mukana myös johtokuntatyössä. Ensin kurssijaoksen vetäjänä ja viimeiset pari vuotta Vihurin puheenjohtajana. Vihurilla on meneillään paljon uutta toimintaa, joka pitää koko johtokunnan kiireisenä. Nuorisotoiminta on tällä hetkellä todella aktiivista ja tänä kesänä on myös aloitettu soveltava melonta Rauhaniemen vajalla. Myös Vihurin vajahanke ja mahdollisen laajennuksen toteuttaminen on johtokunnalla työn alla. Näiden lisäksi johtokunnan tehtävä on vaikuttaa melonnan kehittämiseen sekä Pirkanmaalla että valtakunnallisesti. Sitä työtä olen tehnyt myös Kanoottiliiton hallituksessa ja Suomen Melonta- ja Soutuliiton hallituksessa sen perustamisesta alkaen.

Ville Mantere, varapuheenjohtaja ja kurssijaoksen vetäjä

Olen Melonut koko aikuisikäni, siis aika kauan. Muutin Tampereelle Valkealasta 2010 ja liityin melko pian Vihuriin. Siitä hetkestä lähtien olenkin viihtynyt Tampereella mainiosti, eikä vapaa-ajan ongelmat ole päässeet vaivaamaan.

Melon sekalaisesti kaikenlaista. Retki- ja virkistysmelonta on se mieluisin tapa, mutta kuntomelonta, SUP-lautailu ja poolonporukan mukana rimpuilukin maistuu. Koskessakin viihtyisin, mutta ne mokomat ovat aika kaukana, joten se puuha on kohdallani lähes olematonta. Tavoitteeni melojana on oppia edelleen uusia asioita ja saada aloittelevat melojat innostumaan lajista.

Annamari Hannula, taloudenhoitaja

Olen ollut vihurilainen kesästä 2006, jolloin kävin peruskurssin. Seuraavana kesänä osallistuin ensimmäiselle useamman päivän melontaretkelle Tampereelta Nakkilaan. Tarkoituksena oli meloa Poriin saakka, mutta vierailu Emil Cedercroizin museossa hidasti matkaa sen verran että päätimme matkan Arantilankoskelle. Uusi kotiseutu tuli tutuksi myös monilla seuran järjestämällä päiväretkillä. Kesällä 2008 olikin vuorossa pari pidempää meriretkeä. Seuran retket

ovat antaneet hyvän pohjan myös omatoimiretkille. Koskikursseille en vielä ole ennättänyt, joten ensisijaisesti liikun vesillä retkikajakilla. Johtokunnan toiminnassa olen ollut mukana jo useamman vuoden mutta ensi keväänä olisin valmis luovuttamaan taloudenhoitajan tehtävät jollekin toiselle henkilölle (*halukkaat voivat jo nyt ilmoittautua!*). Seuratoiminnassa aion kuitenkin olla edelleen mukana.

Tapio Lehtinen, Kilpajaoksen vetäjä

Olen entinen kilpa- ja nykyinen kuntomeloja. Melontavuosia on takana viitisentoista, joista suurin osa kilpakanootissa Kaukajärveä kiertäen. Nykyisin tulee oman kuntoilun lisäksi vietettyä aikaa myös kisakatsomoissa ihailemassa vihurilaisten kilpamelojien menoa.

Reija Huovila, Sihteeri

Tyttärenme Ninan melontaharrastuksen myötä koko perheemme on liittynyt seuran jäseneksi. Alkuun kiersimme aktiivisesti kilpailuissa monta vuotta huoltojoukoissa. Kilpailujen järjestelyissä olemme aktiivisia talkoolaisia. Alkeiskurssin kävin v. 2003. Käyn melomassa harvakseltaan. Ehkä tulevaisuudessa on aikaa melomiseen enemmän. Tänä keväänä sovitin aikatauluuni seuran kuntosalivuoroista perjantaivuoron. Voin suositella muillekin! Siellä saa hyvää opastusta, ja lihaskunto kasvaa

melontareissuja varten.

Riku Heikkilä, Koskivastaava

Aloitin melomisen pienenä partiolaisena. Ensimmäisten järvellä kellumisien jälkeen kokeilimme jokimelontaa, ja mielipiteeni melonnan lajeista lukittui vuosiksi. Alamäkeä on oltava myös meloessa! Alamäet jyrkkenivät ja kalusto muuttui inkkareista kajakkeihin, mukaan tulivat freestyle ja talvinen hallimelonta.

Vihuriin liityin noin 2006 päästäkseni pelaamaan kanoottipooloa Pyykin uimahalliin. Pari vuotta kului jäsenenä ennenkuin kävin vajalla ensimmäisen kerran. Vielä pari vuotta lisää ja istuin ensi kerran seuran retkikajakkiin. Nykyään kuntomelon ja retkeilen, mutta koskimelonta ja kanoottipoolo ovat edelleen lähinnä sydäntä.

Heikki Kylmä, retkijaoksen vetäjä

Vihurin jäsenenä vuodesta 2010, ja jo ennen sitä erinäisten melontaretkien harrastaja. Kajakkimelontaan perehdyin toistakymmentä vuotta sitten Meltausjoella, kun istahdin kajakkiin ja virta vei. Vuosi takaperin aktivoitin retkijaoksen vetäjäksi ja sitä kautta johtokuntaan kuluvana vuonna. Melontaretkeily kuuluu joka kesän ohjelmaan, kuten myös muutkin ulkoilmaharrastukset. Parasta ja tärkeintä seuran retkillä ovat retkikaverit ja hyvät eväät.

Jarkko Uitti, jäsenkirjuri

Aloitin melonnan vuonna 2004 Vihurin alkeiskurssilla. Kurssin jälkeen löysin itseni nopeasti pitkiltä melontaretkiltä järviltä ja mereltä.

Suomen merialuetta olen kolunnut useita retkiä ja yhä riittää uusia hienoja kohteita. Nykyään harrastus koostuu jäsenkirjurin tehtävistä, kajakin rakentamisesta ja melontaretkeilystä.

Marko Marenk, tiedotusvastaava

Olen aina ollut innostunut retkeilystä ja kuntoilusta, ja kavereiden innostamana lähdin kokeilemaan myös melontaa. Vihurin alkeiskurssit olivat yllättäen jo täynnä, joten otin vauhtia HIT:in kurseilta. Sieltä kuitenkin saman tien niemen toiselle puolelle Vihurin vajalle ja seuraan liittymään ja seuraavana viikonloppuna jo mukana ensimmäisellä retkellä. Tämä siis tapahtui vajaa kymmenen vuotta sitten. Siitä asti mukana seurassa, enemmän tai vähemmän aktiivisesti sekä retkeillen että kuntoillen. Tiedotusvastaavan pesti perustettiin vasta tänä vuonna, joten katsotaan minkälaiseksi tämä tehtävä oikein muodostuu. Kommentteja otetaan mielellään vastaan!

Harri Tamminen, kiinteistöjaoksen vetäjä

Aloitin melonnan Vihurin melontakoulussa 1974. 70 -luvulla lähes kaikki vihurilaiset kilpailivat, joten oli helppoa myös itse aloittaa ratamelonta. Kilpamelontaa harrastin noin 10 vuotta.

80-luvun loppupuolella olin käynnistämässä vihurin retkimelontaa ja useampi kesä tuli pidettyä alkeiskursseja. Muutaman kerran olen retkimelonnassa käynnistämisen vuosina osallistunut Suomi Meloo -tapahtumaan.

Johtokunnassa olen ollut noin 20 vuotta. Viime vuosina vastuulleni on annettu kiinteistöjaoksen tehtäviä.

Melomassa yritän käydä kauniilla ja aurinkoisilla keleillä. Useimmiten melon vanhalla Lancerilla, jonka hankin 1980. Sillä on mukava kiertää Kaukajärvi. Brompsin lahdella (=Rauhaniemessä (toim.huom.)) melon muutaman kerran kesässä, kun testailen seuran uutta retkikalustoa.

Jaokset

Retkijaos

Retkijaos toimii nimensä mukaan Vihurin retkimelontatoiminnan organisaattorina. Jaos järjestää keväisin retkisuunnitelluilla helmimaa-kuun vaihteessa, jossa luodaan kauden retkikalenteri. Kesän aikana retkijaos pitää yllä retkikalenteria (<http://www.vihuri.info/retkikalenteri/>) mahdollisten muutosten ja uusien retkien osalta. Myös jäseniltä tulleita melontaretkelyyn liittyviä ideoita pyritään toteuttamaan aikataulun ja ohjaajatilanteen niin sallissa.

Vuonna 2016 retkijaokseen kuuluvat Minna Seppänen, Kirsi Juntunen, Niila Paloniitty, Riku Heikkilä ja Heikki Kylmä. Yhteystiedot: retkijaos@vihuri.info

Kiinteistöjaos

Kiinteistöjaos vastaa nimensä mukaisesti Vihurin kalustosta ja kiinteistöistä, eli Rauhaniemessä olevasta vajasta ja laitureista, Hangaslahdella sijaitsevasta Haukisaaresta ja siellä olevasta saunasta ja laavusta sekä tietenkin kajakeista. Kiinteistöjaos järjestää säännöllisesti talkoita, kuten siivousta, hiekanlevitystä, puiden pilkkomista ym.

Kiinteistöjaoksella on parhaillaan suunnittelussa Rauhaniemen vajan uudistaminen ja laajentaminen, vajan 70 vuoden ikä alkaa vähitellen jo näkyä. Tästä projektista tiedotetaan jatkossa lisää! Kajakeille on hankittu väliaikaisesti lisätilaa pihalle kontissa.

Vajalla olevia lukittavia kaappeja on tarkoitus jakaa uudestaan aktiivisille jäsenille. Jos sinulla on hallussasi kaappi, otathan yhteyttä kiinteistöjaokseen!

Jäsenet: Harri Tamminen, Teuvo Ahokas, Markus Lamminpää (vajamestari)

Kilpajaos

Kilpajaokseen kuuluvat Tapio Lehtinen, Teemu Ahokas (rata- ja maratonmelonta) Jaakko Hietala (koskipujottelu ja freestyle), Reija Huovila ja Janne Vehmas (kajakkipoolo).

Jaos huolehtii urheilijoiden harjoittelu- ja kilpailuasioista.

Lisäksi tänä vuonna järjestämme kahdet kilpailut Kaukajärvellä: ratamelonnan SM osa 2 (yhdessä Pirkka-Melojien kanssa 27.-28.8) sekä maratonin sekaparien SM-kilpailut ja Tampere melonta (3.-4.9).

Nuorisajaos

Tänä kesänä nuorisajaoksen toiminta kasvaa edellisiin vuosiin nähden. Uudet melojat (n. 8 – 13 -vuotiaat) aloittavat Olivia Malisen opissa Rauhaniemessä melontakoulussa, jota järjestetään kesän aikana 3 kappaletta heinä - elokuussa. Vanhemmat juniorit harjoittelevat Netta Malisen opissa Kaukajärvellä ja siirtyvät vähitellen kilpajaoksen valmennettavien joukkoon.

Kurssijaos

Kurssijaos vastaa Vihurin koulutustoiminnasta. Päätuote on peruskurssit, jota järjestämme vuosittain kahdeksan kappaletta. Koulutamme siis noin sata uutta melojaa vuosittain. Peruskurssin käyneille ja kokeneille melojille kurssijaos järjestää erilaisia jatkokoulutustapahtumia lähinnä Rauhaniemen vajan lähivesillä. Tällaisia ovat mm. reskutusharjoitukset, EPP2/3-harjoitukset, hinauskoulutusta, aallokkemelontaa jne.

2016 kesällä kurssijaos aloitti viikoittaisen soveltavan melonnan koulutuksen. Koulutettava ryhmä on Pirkanmaan Neuroyhdistyksen kolmetoista jäsentä. Ohjaajakursseja on järjestetty viimeksi 2014 ja seuraavan kerran 2016 elokuussa.

2016 kurssijaos toimii seuraavien henkilöiden voimin: Ville Mantere (vetäjä), Seppo Paavola, Jarmo Mäkihonko, Jaska Kallio ja Tuomo Vuohensilta.

Vihurin kilpamelojat

Vihurilla on kolme kansainvälisen tason maratonmelojaa (Netta Malinen, Nina Riosa ja Tanja Jantunen) ja yhteensä noin 15-20 kansallisen tason kilpailijaa rata-, maraton-, poolo- ja koskimelonnassa. Lisäksi nuorisotoiminta on vilkasta, ja suuren joukon nuoria odotetaan osallistuvan kotimaan ratakisoihin tänäkin kesänä.

Viime vuoden tuloksista merkittävimpiä olivat Tanjan 14. sija yleisessä ja Netan 11. sija alle 23-vuotiaiden sarjassa maratonmelonnan MM-kilpailuissa. Tänäkin vuonna tärkeimmät tavoitteet ovat maratonmelonnan MM-kilpailuissa, minkä lisäksi seuramme meloimia osallistuu laajalla rintamalla muihin kansainvälisiin ja kotimaan kilpailuihin.

Alla Ninan ja Tanjan kommentit tulevasta kesästä:

Nina:

Kauden valmistautuminen on sujunut hyvin, päätimme tehdä jotain täysin erilaista ja lähdin valmentaja-aviomieheni Nicin kanssa Etelä-Afrikkaan melomaan Dusi 120km kolmenpäivän Jokimaratonin Helmikuun puolessavälissä. Sen jälkeen kilometrejä on nyt kerätty kotona lumisateessa.

Tämän kauden tavoitteena on nauttia kilpailusta, pitää hauskaa ja rikkoa omia rajoja ja ennätyksiä!

Tanja:

Kauden 2016 tavoitteeni on paikan lunastaminen MM-maratonille ja siellä sijoittuminen 10 joukkoon. Tavoitteeni on edetä kilpailu kerrallaan, joka kisasta nauttien ja saavuttaen kansainvälisiin kisoihin hioutuvan kilpailuvauhdin. Maratonin lisäksi haluan taistella kirrkaista mitaleista SM-radalla.

Kesän kilpailutuloksia

Ruovesi 14.5.

N	1 km	1. Netta Malinen
P18	1 km	3. Mikko Niemempää
P16	1 km	3. Otso Eskonen
P14	1 km	4. Miska Nummela
N	12 km	1. Nina Riosa
		2. Netta Malinen
P18	9 km	3. Mikko Niemempää
P16	6 km	2. Otso Eskonen
P14	3 km	4. Miska Nummela

Pori 21.5.

P18	20 km	2. Mikko Niemempää
N	20 km	1. Netta Malinen
		3. Tanja Jantunen
P16	12 km	2. Otso Eskonen

Häme-Regatta Kaukajärvi 11-12.6.

P10	100 m	1. Mirko Nummela
P12	200 m	2. Miska Nummela
N	200 m	1. Netta Malinen
		2. Nina Riosa
P18	200 m	3. Mikko Niemempää
P14	K2 200 m	3. Miska Nummela - Mirko Nummela
M70	K2 200 m	1. Jyri Aulio - Kari Tikkanen
M	K2 200 m	4. Mikko Niemempää - Hannu Kaukola
N	K2 200 m	1. Nina Riosa - Netta Malinen
P10	Taitorata	1. Mirko Nummela
P12	Taitorata	1. Miska Nummela
Nuorisoviesti	3x200 m	1. Miska Nummela (TaVi) - Emma Nieminen - Matti Mäkinen (KaMe)
N	1000 m	1. Netta Malinen
		2. Nina Riosa
P12	2500 m	2. Miska Nummela
N	500 m	1. Netta Malinen
		2. Nina Riosa
P18	500 m	5. Mikko Niemempää
M70	K2 500 m	1. Jyri Aulio - Kari Tikkanen
M	K2 500 m	5. Mikko Niemempää - Hannu Kaukola
N	5000 m	1. Nina Riosa
		2. Netta Malinen
P18	5000 m	4. Mikko Niemempää

Soveltava melonta

Vihuri ja Suomen Neuroliitto ovat aloittaneet yhteistyön MS-tautia sairastavien kuntouttamiseksi melonnan avulla.

Pirkanmaan neuroyhdistys ry ehdotti Tukilinjan vuoden 2015 toimija -apurahan saajaksi Tampereen Vihuri ry:tä. Saadun apurahan avulla on Vihurille hankittu reilusti uutta kalustoa, joka soveltuu erityisesti MS-tautia sairastavalle henkilölle, eli on vakaa ja suuriaukkoinen.

Apurahalla hankitut ja soveltavan melonnan iltoina soveltavan melonnan käyttöön varatut kajakit on merkitty seuraavalla merkillä:

Soveltavan melonnan illat ovat:

Kesäkuu: 2.6, 9.6 (siirretty kovan tuulen takia heinäkuulle), 16.6, 30.6

Heinäkuu: 7.7, 28.7

Elokuu: 4.8, 11.8, 18.8, 25.8

Päivämäärät on selvästi merkitty myös vajan ilmoitustaululla.

Huolehdiathan, että jos menet soveltavan melonnan iltana melomaan, et ota näitä kajakkeja!!

Soveltavassa melonnassa käydään samat asiat läpi kuin vihurin peruskurssilla. Ehkä joidenkin osanottajien kanssa sisältöä pitää hieman soveltaa iltojen sisältöä taudin oireiden mukaan, mutta ainakin osa kurssilaisista pystynee kesän lopussa suorittamaan EPP1 –taitokokeen.

Tulevat tapahtumat

Vesillä tapahtuvat aktiviteetit ovat usein kelistä riippuvaisia. Sen takia kovin aikaista aikataulua kesän tapahtumista ei voi julkaista, tai ainakin se elää hyvin paljon. Tapahtumista yritetään tiedottaa mahdollisimman monella tavalla, jotta kaikki voisivat valita itselleen sopivan seurattavan median.

Vihurin kotisivut, <http://www.vihuri.info/>

Kotisivuilla löytyy Tiedotteissa jokaiselle kuukaudelle oma tapahtumakalenteri, jota päivitetään jatkuvasti. Kannattaa käydä vaikka muutaman päivän välein kurkkaamassa mitä uutta tekemistä on keksitty!

Vihurin facebook sivut, Tampereen Vihuri

Facebook –sivut on linkitetty myös kotisivulle, voit siis seurata fb-keskustelua vaikka itse pysyttelisit somen ulkopuolella.

Sähköpostilistat

Tärkeimmistä tapahtumista tiedotetaan myös Vihurin jäsenten sähköpostilistalla. Huolehdi siis siitä, että jäsenkirjurilla on tiedossa voimassa oleva sähköpostiosoitteesi!

Vihurilaisten kesäinen iltapäivä

keskiviikkona 6.7.2016

kello 15 - 21 Rauhaniemen vajalla!

Myynnissä seuran vanhaa kalustoa sekä kirpputori

SUP-lautailuun tutustumista

Pientä talkoilua halukkaille

Makkaraa, mehua ja iloista yhdessäoloa

Tarkempaa tiedostusta tulossa lähiaikoina!

Vihurilaiset Grönlannissa

Viime elokuussa kaksi aktiivista Vihurilaista, Nic ja Riikka, pakkasivat tavaransa konttiin ja lapsen mukaansa lentokoneeseen ja muuttivat Grönlantiin, kajakkien ja melonnan syntysijoille. Talven aikana Nic ja Riikka ovat totutelleen uuteen asuinmaahan ja paikalliseen elämänmenoon, hankkineet koiravaljakon sekä opetelleet rakentamaan aitoa grönlantilaiskajakkia. Huhtikuussa joukko vihurilaisia lähti paikanpäälle katsomaan, miten ystävämme ovat kotiutuneet pieneen Sisimiutin kaupunkiin, mitä oikeasti tarkoittaa eskimokäännös ja miltä tuntuu meloa jäävuorten keskellä. Matkaan lähtivät Minna, Annamari, Antti ja Marko. Käytännön järjestelyistä vastasi oma matkatoimistomme Tres Hombres.

Vietimme viikon Nicin ja Riikan vieraina, pääsimme kokemaan koiravaljakkoajelua keväisellä lumihangella, patikoimaan Palasip Qaqqaa –vuoren huipulle ja ihailemaan jäävuoria Ilulissatin jäätikkövuonolle. Mutta matkan päätarkoitushan oli päästä melomaan ja oppimaan lisää aidoista Kajaqeista.

Nic oli järjestänyt meille kajakit ja kaikki tarvittavat varusteet paikalliselta koululta. Tai pieni tarkennus, meillä oli käytössämme muoviset 'kajakin tyyliset veneet', paikalliset ovat hyvin tarkkoja että aitoja kajakkeja ei sotketa muovisiin tai lasikuituisiin turistikopioihin. Melontaseurallakin oli inuiittikajakkien ja muiden paattien välissä vähintään viiden metrin hajurako.

Pakkasaamu valkeni aurinkoisena ja katsoimme kuinka sataman edustalla valtameren aallot ja nousevan vuoroveden nostamat vaahtopäiset pärskeet iskeytyivät lahdensuun kallioihin ja aiheuttivat virtauksia ja ristiaallokkoa kapeaan salmeen. Vuoroveden korkeus olisi sinä päivänä 2,3 m.

Pääsimme kuitenkin koko joukko kapeasta salmesta läpi, aallokko rauhoittui rannikon pienten luotojen saarten suojassa ja päästiin nauttimaan upeista maisemista. Vesi oli kirkasta, vuoret kohosivat

ympärillä korkeuksiin. Meloimme leppoisasti pohjoisesta lipuneelle jäävuorelle. Evästaukoa varten rantauduimme upealle hiekkarannalle kaupungin lentokentän kupeeseen. Tauon jälkeen melottiin vielä kaupungin vieressä olevalle vuonolle, joka oli vielä sisäosistaan jään peitossa. Vesi ei ollut enää täysin kirkasta ja saimmekin kuulla, että kaupungin jätevesien käsittelyssä olisi runsaasti kehittämisen varaa. Kotiin mennessä ristiaallokko hoitui sitten jo melkein rutiinilla.

Päivän päätteeksi kokoontuimme melontakerholle, missä paikalliset nuoret esittelivät taitojaan. Näimme, miten tasapainoa kehitetään kahden köyden avulla (Allunaariaqattarneq) ja illan kruunasi Grönlannin eskimokäännösmestarin taitoesitys. Esitys alkoi reippaasta ylätuennasta, pyyhkäisykäännökset molempiin suuntiin takakannen ja etukannen kautta, yhdellä kädellä samat suunnat, käännökset mela niskan takana ja lopuksi vielä käsieskimot. Ainakin jääkylmä vesi on hyvä motiivi nousta nopeasti ylös. Antti ja Marko käyttivät hyväkseen myös tilaisuuden kokeilla perinteistä inuiittikajakkia, joka on siis tehty ohuista rimoista ja nykyään kankaasta, joka käsitellään vedenpitäväksi, laipioita ei ole eikä myöskään penkkiä. Mela on kapea ja puinen, malli joka on lisännyt suosiotaan myös Suomessa.

Rauhallinen melonta lähivesissä tukevalla muovikajakilla lintuja tarkkaillen olisi perinteitä noudattavalle inuitille outo ajatus, kajakki ei ole harrastus- vaan metsästysväline. Retkeilyn kaltaiseen huvitteluun ei Grönlannin ankarissa oloissa ole ollut varaa. Nykyään pyyntivälineet ovat

modernisoituneet ja sen myötä melonta ei ole enää mikään kansalaistaito Grönlannissakaan, mutta erityisesti länsirannikolla kajakkikulttuuri on elpymään päin.

Kotimatalla ihmettelimme nykyisten inuiittien esivanhempia, jotka rannalla löytyneistä ajopuista ja hylkeennahasta kehittivät niin upean kulkuvälineen ja myös sitä toista kaveria, joka kehitteli tämän vakaamman muoviversion.

Qujanarsuaq, Nic ja Riikka!

